

[Gunhild Due.]

Det har man imidlertid på Island, hvor man ved lov af 29. marts 1961 indførte bestemmelser om lige løn for kvinder og mænd, gennemført over en årrække. Ligelønnen fungerer i dag på Island til alles tilfredshed, og det er denne islandske lov om lige løn, der er forbillede for dette forslag til folketingsbeslutning.

Jeg vil gerne understrege, at hermed er ikke alle kvindernes lønproblemer løst, idet en stor del af de kvindelige lønarbejdere stadig vil tilhøre de lavtlønnede, ikke-faglærte grupper, og de har dermed de samme problemer som lavtlønnede mænd, ligesom forslaget heller ikke løser det særlige problem inden for visse fagområder, som omtrent udelukkende beskæftiger kvinder, og hvor lønniveauet som helhed ligger for lavt. Der vil altså stadig være opgaver nok for organisationerne at tage fat på.

I øvrigt skal jeg gøre særligt opmærksom på, at forslaget indeholder en bestemmelse om, at den omhandlede lov ikke på nogen måde må kunne forhindre arbejdsmarkedets parter i på et tidligere tidspunkt end det i bestemmelsen anførte at indføre lige løn ved forhandlinger.

Jeg skal herved anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tipning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 25) findes i tidenden sp. 428, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 397).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen, gående ud på en ny affattelse af lovforslagets tekst.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Knud Bro: Som formand for udvalget vil jeg gerne sige, at vi er enedes om det i betænkningen stillede ændringsforslag. Jeg skal ikke knytte nogen bemærkninger til det, men blot sige, at det har været et overordentlig godt og tilfredsstillende udvalgsarbejde, vi har haft, hvor vi har snakket os til rette om problemerne. Jeg tror, dette er et eksempel på, at når udenforstående organisationer kommer til et folketingsudvalg, så vil de møde velvilje, og så vil man forhandle sig frem, så vidt det er muligt, til en løsning, som alle kan være tilfreds med.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke udvalget, fordi man har kunnet tilslutte sig det ændringsforslag, jeg har stillet, som jo i enhver henseende ændrer det oprindelige forslag. Som jeg sagde ved første behandling, er det vigtigste for mig, at vi finder udvej for, at Danmarks Olympiske Komité får et beløb, som man kan råde over til forberedelse af olympiaden i 1972, blot det ikke sker ved en nedsættelse af statens almindelige indtægter. Her har vi fundet en sådan løsning, og jeg håber så, at man kommer over det administrative besvær. Også for publikum opstår der besvær, idet tipperne i samme uge skal udfylde 2 tipskupper, men de har jo den mulighed, at de kan lade være med at tippe, hvis det bliver for svært. Jeg skal dog ikke anbefale denne udvej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets tekst og teksten i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsstøtte til visse private skoler.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 39) findes i tidenden sp. 652, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 401).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer.

(Lovforslaget (nr. 53) findes i tillæg A. sp. 1331, fremsættelsen i tidenden sp. 916).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Udvidelse af lovens område, forlængelse af visse opsigelsesvarsler samt begrænsning af adgangen til at indgå konkurrenceklausul m. v.) [af Erling Dinesen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 45) findes i tillæg A. sp. 1243, fremsættelsen i tidenden sp. 667).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til det forslag til ændring i funktionærloven, som er fremsat af medlemmer af socialdemokratiet.

Enkelte dele af forslaget svarer til det forslag, jeg har fremsat, men der er på ikke uvæsentlige områder forskel mellem de to forslag. Jeg skål særlig fremhæve, at socialdemokratiets forslag bl. a. tilsigter at udvide funktionærlovens område til også at omfatte personer, hvis arbejde består i undervisning inden for skolevæsenet, ved institutioner for videregående uddannelse eller i øvrigt tilsvarende undervisning.

Spørgsmålet om at udvide funktionærlovens område rejstes fra tid til anden. Der er vist almindelig enighed om, at det er ønskeligt, at alle løntagere får deres tryghedsproblemer løst. Der er i de senere år gjort betydelige fremskridt i så henseende i form af udbyggede sociale tryghedsordninger i henhold til sociallovgivningen og ved de resultater, der er opnået ved udviklingen på arbejdsmarkedet, herunder ved parternes indbyrdes forhandlinger. Der kan utvivlsomt opnås yderligere resultater ad denne vej.

Specielt spørgsmålet om undervisningsvirksomhed har som bekendt været undergivet behandling i et sagkyndigt udvalg, hvis flertal ikke fandt grundlag for at udvide funktionærloven til at omfatte undervisningsvirksomhed. Derimod fandt et mindretal, lønmodtagerrepræsentanterne i udvalget, at det måtte være rimeligt, at funktionærloven blev udvidet til at omfatte undervisningsvirksomhed. Ansættelsesvilkårene på undervisningsområdet er karakteristiske ved, at væsentlige grupper er omfattet af tjenestemandsløvgivningen og altså af den grund falder uden for problemstillingen. Andre væsentlige grupper omfattes af sådanne overenskomster mellem vedkommende faglige forening og det offentlige, der har optaget eller henviser til de vigtigste tryghedsbestemmelser i funktionærloven eller i tjenstemandsloven.

Undervisningsministeriet har såvel over for det nævnte udvalg som efter afgivelsen af udvalgets betænkning udtalt over for